

**Francisci De Fargna Civitatis Plebis Patrii Philosophiæ,
Sacræ Theologiæ, ac J. U. Doctoris ... Commentaria In
singulos Canones De Jurepatronatus**

Qui sparsim tam intrà, quàm extra corpus Juris Canonici vagantur ...

Fargna, Francesco de
Montisfalisci, M.DCC.XVII.

Casus V. Argumentum. Defuncto uno ex tribus Patronis egenis, an portio
ei assignata pro alimentis sit æqualiter inter superstites dividenda?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72191](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72191)

ARGUMENTUM.

Defuncto uno ex tribus Patronis Egenis, an portio ei assignata pro Alimentis sit æqualiter inter Superstites dividenda?

SUMMARIUM.

- 1 Portio Alimentorum Patroni Egeni Defuncti non accrescit aliis Patronis Egenis, si fuerint eis assignata Alimenta sufficientia; secus si non fuerint assignata sufficientia Alimenta, ut numer. 3. intellige, ut numer. 7.
- 2 Alimenta non sunt multiplicabilia, & sunt naturaliter taxata, & limitata.
- 4 Juspatronatus quoad ejus substantiam non admittit Jus accrescendi, secus quoad ejus fructus.
- 5 Defuncto uno ex Canonicis portio distributionum illius accrescit aliis.
- 6 Alimenta non multiplicantur, nec dicitur augeri naturalis taxatio, si portio Alimentorum Defuncti accrescat Patronis Superstitibus, non sufficienter alitis per Ecclesiam.

CASUS V.

A Signatis Alimentis per Ecclesiam Patronalem tribus Patronis Egenis, unus ex eis ab hac vita migravit, quaeritur, an hujus portio Alimentorum accrescat aliis Patronis Egenis Superstitibus?

In hac quaestione procedendum est cum ea distinctione, quam in Superiori proximo Casu tradidi numer. 13. Aut enim ab Ecclesia Patronali fuerunt assignata unicuique ex dictis Patronis Alimenta integra, seu sufficientia, non solum ad simplicem vitae sustentationem, verum etiam ad sustentationem condecentem juxta eorum statum, & conditionem, & tunc portio Alimentorum Patroni Egeni Defuncti non accrescit aliis duobus Patronis Superstitibus, sed revertitur ad Ecclesiam Patronalem ad *Text. in l. Dominus ff. de Usufructu*, ibi: *Per fideicommissum fructu praediorum ob Alimenta*

Pars I.

libertis relicto, partium emolumentum ex persona vita decedentium ad Dominum proprietatis recurrit. Ea ratione, quia Alimenta non sunt multiplicabilia, & quia sunt naturaliter taxata, & limitata, ubi enim quis est sufficienter alitus, non potest iterum alii; si ergo illi duo Patroni Superstites habent sufficientia Alimenta, non est cur ipsis accrescere debeat portio Defuncti, & sumptuosa, ac superflua Alimenta assignari, contra dispositionem hujus Canonis *Quicumque*, juxta quam modestè, & non sumptuosè, ac superflue alendus est Patronus, ut optimè in terminis libertorum expendit hanc rationem, *Gloss. in dicta l. Dominus, verb. Recurrit ibi: Si ergo Conliberti Alimenta habeant nihil est, unde querantur. Bartol. in l. Re conjuncti ff. de Legat. num. 42. Bald. in dicta l. Dominus §. 1. in fine. Abbas conf. 78. in fine.*

Si verò Alimenta non fuerint assignata ab Ecclesia Patronali praefatis Patronis sufficienter, vel ad simplicem, vel ad condecentem eorum vitae sustentationem, ob deficientiam reddituum superexcedentium, in hoc casu censeo portionem Patroni Defuncti accrescere aliis duobus superstitibus. *Ratio est*, quia licet Juspatronatus, quoad ejus substantiam non admittat, nec jus accrescendi, nec jus non decrescendi, utpotè individuum, tamen quoad ejus fructus, utpotè dividuum, est capax juris accrescendi. Sic competente Jurepatronatus pluribus Patronis, uno ex eis Defuncto, jus praesentandi, nec jus defendendi Ecclesiam, quae sunt ejusdem Jurispatronatus fructus, accrescunt Superstitibus. *Bald. conf. 280. num. 1. volum. 3. Card. de Luc. de Benef. disc. 23. num. 9. Bellon. de Jur. accrescent. c. 6. quest. 48. num. 5. & seqq. Fattinell. respons. 110. num. 55. Ros. decis. 47. numer. 12. post Tambur. de pens.* Ergo etiam Defuncto tertio Patrono, jus, seu portio hujus Alimentorum, quae est alter fructus Jurispatronatus, accrescet aliis duobus Patronis Superstitibus, non sufficienter alitis per Ecclesiam, ob defectum reddituum, & inserviet pro sufficienti, & congrua sustentatione, illorum, ad instar trium accumbentium in unica mensa, habentibus cibos insufficientes omnibus, quorum

E unus

unus si deficiat illi cibi, qui insufficienter serviebant tribus, sufficienter deservient duobus, & ad instar fructuum, seu distributionum massæ alicujus Ecclesiæ Cathedralis, aut Collegiæ dividendæ inter tres Canonicos, quorum unus si decedat, hujus portio accrescit aliis, & denique ad instar Jurisdictionis ordinariæ pluribus demandatæ, quorum unus si deficiat, habet locum inter Superstites jus accrescendi, *L. unic. versic. Sanè ff. de offic. cons. l. Imperatores 21. ff. Si magistratus. Bellon. de Jur. accresc. cap. 6. quest. 50. num. 1.*

Non obstant rationes superius adductæ, nimirum quod Alimenta non sint multiplicabilia; nam assignando portionem Alimentorum Defuncti Patroni Superstitibus, Alimenta non multiplicantur, sed quæ diminuta præstabantur, eo augmento supplentur, & ad integritatem rediguntur. Cessat etiam alia ratio videlicet, quod Alimenta sint naturaliter taxata, quia per jus accrescendi non augetur naturalis illa taxatio, sed imperfecta Alimentorum taxatio facta per Ecclesiam Patronalem ob defectum reddituum reducit ad naturalem, & congruam taxationem juxta doctrinam, *Surd. de Aliment. quest. 5. tit. 9. num. 27.*

7 Quæ tamen omnia intellige procedere in Jurepatronatûs Gentilitio, aut etiam in hæreditario, casu, quo ille tertius Patronus Defunctus nullum haberet hæredem, si enim ageretur de Jurepatronatûs hæreditario, & ille tertius Patronus instituisset hæredem aliquem extraneum, qui esset in eodem statu inopiæ, ejus portio Alimentorum non accresceret illis Patronis Superstitibus, sed transiret ad hæredem extraneum, inopem, sicuti ad eum transiret jus præsentandi, & jus defendendi Ecclesiam juxta firmata in superiori Casu III.

ARGUMENTUM.

Fundator an possit dotare Ecclesiam de Bonis Emphyteuticis?

SUMMARIUM.

- 1 Refertur sententia Pauli de Cittadinis.
- 2 Emphyteusis quæ, & quotuplex sit?
- 3 Ecclesia, seu Beneficium dotari non potest de Bonis Emphyteuticis Laicalibus ex pacto, & providentia, aut mixtis, aut temporalibus, sed limitata, ut num. 4.
- 5 Nec de Bonis Emphyteuticis Ecclesiasticis ex pacto, & providentia, aut mixtis, aut temporalibus amplia, ut num. 6. & 7.
- 8 Ecclesia, seu Beneficium dotari potest de Bonis Emphyteuticis Laicalibus merè hæreditariis perpetuis.
- 9 An autem dotari possit de Bonis Emphyteuticis Ecclesiasticis merè hæreditariis, & transitoriis, ad quoscumque hæredes, vide ibi.
- 10 Bona Emphyteutica transeunt in Monasterium capax possidendi ex persona Professi.
- 11 Ecclesia fundari, & edificari potest de Bonis Emphyteuticis merè hæreditariis.
- 12 Dos Ecclesiæ, quo sensu debeat esse immunis ab omni tributo?
- 13 Ecclesia an possit dotari de Bonis Emphyteuticis merè hæreditariis, quando in Investitura adest prohibitio alienandi in manus mortuas?

CASUS VI.

Quidam Testator in ejus ultimo, quo deceffit elogio, disposuit, ut ab ejus hæredibus dotaretur Beneficium, seu Ecclesia ab eis de novo construenda de quibusdam Bonis Emphyteuticis sufficientibus, deducto Canone solui solito Domino directo, tam pro sustentatione Rectoris, quam pro omnibus aliis necessariis ejusdem Ecclesiæ; quæritur an hæc dotari possit de hujusmodi Bonis?

Affirmat Paulus de Cittadin. de Jurepatr. par. 3. caus. 2. num. 21. dummodò interveniat consensus Domini, & sine hujus præjudicio ibi: An autem possit dos constitui de Bonis Emphyteuticis, dico, quod sic, dum Domini consensus interveniat,